

Afskrift af Rikets Ständers underdåniga skrifvelse
den 2 December 1863, angående skjutsnings-
besvärets ordnande.

Stormäktigste, Allernådigste Konung!

Vid pröfning af åtskilliga under innevarande riksdag hos Rikets Ständer gjorda framställningar rörande skjutsningsbesvärets ordnande, hafva Rikets Ständer, på sätt redan blifvit uti den angående regleringen af utgifterne under Riksstatens Sjette hufvudtitel aflåtna skrifvelse i underdånighet anmaldt, å nämnda hufvudtitel uppfört ett årligt reservations-anslag, stort Ett hundra tusen Riksdaler Riksmynt, att, staldt till Eders Kongl. Maj:ts disposition, användas till lättnad för skjutningstungan i de fall, der densamma genom entreprenad bestrides och befinnes särdeles tryckande.

Härvid hafva Rikets Ständer jemväl varit betänkta på sådana bestämmelser, som kunna göra till en möjlighet att, genom det beviljade anslaget, i någon mån vinna det dermed afsedda ändamål. Hvilka skjutslag, som må anses af skjutsningsbesväret mest betungade, låter sig ej beräkna, med mindre detta besvär fullgöres genom entreprenad, hvarföre Rikets Ständer ock gjort sådant till vilkor för rättigheten att ifrågakomma till erhållande af understöd i anledning af sagda besvär. Men detta och de många andra med entreprenaders inrättande afsedda ändamål lära ej kunna vinnas allenast genom en skjutslagen beredd utsigt att möjligen ifrågakomma till delaktighet i till skjutningstungans lättnad anvisade medel, likasom dessa medel antagligen skulle blifva utan nytta uppoffrade, med mindre, i sammanhang dermed, jemväl vidtoges sådana åtgärder, som i öfrigt kunde till lättnad i skjutningstungan föranleda. Rikets Ständer hafva i sådant afseende trott möjligheten att, vid utomordentliga fall, erhålla rättighet att uppbära en förhöjd skjutslega utöfver den nu tillåtna, vara ett af de verksammare medlen till åstadkommande af entreprenader; och skulle, genom en sådan förhöjning, antalet af öfverflödiga resor inskränkas, eller de resande manas att, oftare än hittills, begagna sig af egna hästar, eller möjligheten af postdiligensers inrättande underlättas, och till desammas begagnande uppmuntras, så vore jemväl härutinnan ett ändamål vunnet och en lindring i skjutsningsbesväret åstadkommen.

Ur KB:s samlingar

Digitaliserad år 2013

National Library
of Sweden

Ummedelbara läror, såsom följd af de genom kanalers och jernvagnars samt andra farleders öppnande, på sednare tider ofta förändrade förhållanden uti kommunikationsväsendet, fall ofta nog komma att inträffa, der jemväl en till förenämnde belopp stegrad skjutslega måste visa sig otillräcklig för att genom entreprenad bereda en måhända af behovet högt påkallad skjutsningsanstalt, som stundom äfven torde erfordras att, utan dröjsmål, genast träda i verksamhet. Sådana fall blifva, till exempel, der en jernvägsstation kan vara belägen på en half mils eller kortare afstand från gästgifvaregård, samt den resande således blifver tvungen att för en sådan kortare väg begagna skjuts, i hvilket fall legan, beräknad efter, äfven högsta pris i allmänt gällande taxa för skjuts, alltid måste befinnas otillräcklig att mot-

Afskrift af Rikets Ständers underdåniga skrifvelse

den 2 December 1863, angående skjutsningsbesvärets ordnande.

Stormäktigste, Allernådigste Konung!

Vid pröfning af åtskilliga under innevarande riksdag hos Rikets Ständer gjorda framställningar rörande skjutsningsbesvärets ordnande, hafva Rikets Ständer, på sätt redan blifvit uti den angående regleringen af utgifterne under Riksstatens Sjette hufvudtitel aflåtna skrifvelse i underdånighet anmaldt, å nämnda hufvudtitel uppfört ett årligt reservations-anslag, stort Ett hundra tusen Riksdaler Riksmynt, att, staldt till Eders Kongl. Maj:ts disposition, användas till lättnad för skjutningstungan i de fall, der densamma genom entreprenad bestrides och befinnes särdeles tryckande.

Härvid hafva Rikets Ständer jemväl varit betänkta på sådana bestämmelser, som kunna göra till en möjlighet att, genom det beviljade anslaget, i någon mån vinna det dermed afsedda ändamål. Hvilka skjutslag, som må anses af skjutsningsbesväret mest betungade, låter sig ej beräkna, med mindre detta besvär fullgöres genom entreprenad, hvarföre Rikets Ständer ock gjort sådant till vilkor för rättigheten att ifrågakomma till erhållande af understöd i anledning af sagda besvär. Men detta och de många andra med entreprenaders inrättande afsedda ändamål lära ej kunna vinnas allenast genom en skjutslagen beredd utsigt att möjligen ifrågakomma till delaktighet i till skjutningstungans lättnad anvisade medel, likasom dessa medel antagligen skulle blifva utan nytta uppofrade, med mindre, i sammanhang dermed, jemväl vidtoges sådana åtgärder, som i öfrigt kunde till lättnad i skjutningstungan föranleda. Rikets Ständer hafva i sådant afseende trott möjligheten att, vid utomordentliga fall, erhålla rättighet att uppbära en förhöjd skjutslega utöfver den nu tillåtna, vara ett af de verksammare medlen till åstadkommande af entreprenader; och skulle, genom en sådan förhöjning, antalet af öfverflödiga resor inskränkas, eller de resande manas att, oftare än hittills, begagna sig af egna hästar, eller möjligheten af postdiligers inrättande underlättas, och till desammas begagnande uppmuntras, så vore jemväl härutinnan ett ändamål vunnet och en lindring i skjutsningsbesväret åstadkommen.

Rikets Ständer hafva derföre funnit sig böra hos Eders Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, det Eders Kongl. Maj:t måtte tackas å alla gästgifvaregårdar i riket låta, så vidt görligt finnes, inrätta entreprenader, dervid, då sådant af förhållandena nödigt påkallas och entreprenader ej på annat sätt kunna åvägbringas, en lega af högst En Riksdaler 50 öre per mil i stad och En Riksdaler 20 öre per mil på landet må få uppbäras; samt att Eders Kongl. Maj:t behagade härom meddela de föreskrifter, hvilka såväl för skjutsskyldiges säkerhet, som för de resandes bekvämlighet kunna erfordras.

Emedlertid lærer, såsom följd af de genom kanalers och jernvägars samt andra farleders öppnande, på sednare tider ofta förändrade förhållanden uti kommunikationsväsendet, fall ofta nog komma att inträffa, der jemväl en till förenämnde belopp stegrad skjutslega måste visa sig otillräcklig för att genom entreprenad bereda en måhända af behovet högt påkallad skjutsningsanstalt, som stundom äfven torde erfordras att, utan dröjsmål, genast träda i verksamhet. Sådana fall blifva, till exempel, der en jernvägsstation kan vara belägen på en half mils eller kortare afstånd från gästgifvaregård, samt den resande således blifver tvungen att för en sådan kortare väg begagna skjuts, i hvilket fall legan, beräknad efter, äfven högsta pris i allmänt gällande taxa för skjuts, alltid måste befinnas otillräcklig att mot-

svara den skjutsandes besvär. Likaledes kunna, af ofvan förutsatta anledningar, skjutsstationer blifva behöfliga å sådan ort, der några skjutsningsskyldiga hemman ej finnas disponibla till förpligtande att den erforderliga kommunikationen ombesörja. I dessa, med flera fall, der skyndsamt tillvägabringande af skjutsinrättning erfordras, och der för den resande blifver föga kännbart om han ock nödgas utgifva flerdubbel lega mot den vanliga, i jämförelse med de svårigheter, som för honom skulle uppstå derest någon skjutsinrättning ej finnes honom till hjälp, torde Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande böra ega myndighet att tillvägabringa entreprenad till hvad lega, som för skjutsningen må behöfva betingas.

Rikets Ständer hafva derföre funnit sig äfven böra hos Eders Kongl. Maj: i underdånighet anhålla att, då behof af ny skjutsinrättning å farväg äfvensom vid jernväg eller kanalstation uppstår, och sådan icke kan åstadkommas utan de gamla skjutslagens ytterligare betungande, vederbörande länsstyrelser må ega att på sådant ställe bereda skjutsinrättning på det sätt, att skjutsningsskyldigheten, efter entreprenad-auktion, öfverlemnas till den, som erbjuder sig att för minsta lega per mil befordra resande; och att resande må förpligtas att vid sådan skjutsinrättning, utan afseende å den allmänt gällande skjutslegan, betala för hvarje mil det belopp, för hvilket entreprenören vid auktionen förbundit sig att bestrida skjutsen.

Att Rikets Ständer slutligen å Sjunde hufvudtiteln anvisat till Post-Styrelsen ett reservationsanslag af 70,000 Riksdaler årligen, för att användas till postdiligensernas fortskaffande på sådant sätt, att de skjutsskyldige ej dermed betungas, hafva Rikets Ständer redan uti skrifvelsen angående regleringen af utgifterna å nyssnämnde hufvudtitel i underdånighet anmält.

Rikets Ständer framhärda &c.

Vidimeras

ex officio

Rudolf Ädelgren

t. f. Registrator.

STOCKHOLM, 1864.

P. A. Norstedt & Söner, Kongl. Boktryckare.